

[Kofod-Svendsen]

må sige, gambler med fiduserne og regner med, at der nok ikke sker noget; der er ikke så mange til at foretage den kontrol, som er nødvendig. Hvis det bliver resultatet, vil det være umoralsk, men det vil faktisk også kunne koste penge. At bortrationalisere for meget kan blive en dårlig besparelse, fordi man så får for få skatteindtægter.

Her er tale om en balance. Vi ønsker ikke, at vi bare skal have flere ansatte, men det folkelige element må ikke svækkes, og så må effektiviteten bevares.

Vi synes altså ikke, at ministeren har haft en heldig hånd med det, der er lagt frem her.

Skrumsager Skau (V):

Når man sad og lyttede til hr. Jens Thoft, kom man i tanke om hans tidligere foredrag. Det må efterhånden være standardforedrag nummer ét. Det vedrørte jo ikke alene forslagene her, men fantastisk mange andre ting.

Forhistorien til de to lovforslag, vi nu behandler, er lang, men det egentlige gennembrud blev skabt, da regeringen fremlagde første del af afbureaukratiseringsplanen i december 1988, som indeholdt to forslag, en statslig og en kommunal model, og den 23. maj 1989 blev KL og skatteministeren enige om den model, der nu er udmøntet i de to forslag.

Jeg vil gerne her fra talerstolen rose både Kommunernes Landsforening og skatteministeren for, at det er lykkedes dem at nå frem til dette resultat.

Lovforslagene betyder afbureaukratisering og forenkling for borgerne. Det er jo dem, det vedrører, og det er deres interesser, vi her i Folketinget skal varetage. Det vil også efter min mening øge retssikkerheden og reducere de offentlige driftsomkostninger, men også de omkostninger, som lønmodtagere og virksomheder har i relation til told- og skattevæsenet.

For Venstre har nærhedsprincippet, altså at ligningen foregår i kommunerne, haft stor betydning for vores stilling til lovforslaget. Ligeledes har styrkelsen af det folkevalgte element i klagesystemet haft betydning for os, fordi det, modsat af, hvad andre har sagt, er en styrkelse af det folkevalgte element.

Endvidere finder vi det positivt, at det nu bliver kommunalbestyrelsen, der jo er direkte valgt i forhold til ligningskommissionerne, der er indirekte valgt, der får det egentlige politiske ansvar for alle lignings- og vurderingsopgaver.

Lovforslaget indeholder forslag til en forkortelse af fristen for fornyet optagelse af gamle skattesager fra fem til tre år. Det er vi også enige i i Venstre. Det betyder dog ikke, at økonomisk kriminalitet og den skattemæssige virkning heraf bliver skattefri efter tre år, som nogle måske kunne forledes til at tro.

Venstre er enig i, at man nedlægger Skatterådet og Amtsligningsrådet, for det betyder en forenkling af klageveje og medfører, at vi kan få reduceret klagesystemet til to led: det ene lokalt, tæt på borgerne, og det andet på landsplan. Vi er også tilfredse med, at det, som det er blevet bebudet igennem pressen, bliver muligt at sætte Landsskatteretten andre steder end i København.

Det foreslås endvidere at øge Ligningsrådets medlemstal med fire i henhold til aftalen med kommunerne. Jeg vil gerne opfordre skatteministeren til at se nærmere på Ligningsrådets arbejdsområder og bemanning for måske at få et mere hensigtsmæssigt råd i fremtiden.

Der er mange andre elementer, der kunne drages frem, men som helhed synes vi i Venstre, at forslaget er godt gennemarbejdet. Det giver den modernisering og forenkling, som er påkrævet, og som også vil reducere driftsomkostningerne. Vi vil derfor gerne opfordre til, at forslagene bliver vedtaget så betids, at det bliver muligt at tilrettelægge deres ikrafttræden pr. 1. januar 1990.

Glistrup (FP):

Hos nogle af os, der er tynget af at være af sentimental natur, giver det et stik i hjertet, når vi ser, at skatteministeren vil henrette vurderingsrådene og skyldrådene. Men når vi tænker os om, må vi give skatteministeren ret, når han med Oehlenschläger udbryder: »Vor Tid er forbi. Snart synke vi.«

Men når vi har fået fastslået det, må vi også konstatere – hvis vi bliver i Hakon Jarl-billedet – at skatteministeren ikke er nogen Ansgar. Den tro, han kommer og vil forkynde til afløsning af det, som var gammelnordisk skik, nemlig at nu putter vi det hele over i kommunerne, er fuldstændig forfejlet anno 1989, eller når vi skal til at have gang eller gangstere i 1990'erne, eller hvad vi nu skal have.

Situationen er faktisk den, at kommunerne har mere end rigeligt med arbejdsopgaver, og noget, som i den grad er blevet teknik som ejen-